

เรื่องเล่าดี ดี จาก หน่วยงานศูนย์สุขภาพผู้สูงอายุ ฯ

เรียน ท่านประธานที่เคารพ และสวัสดิ์แก่ผู้มีเกียรติทุกท่าน

ดิฉัน พ.ท.หญิง อารีย์รัตน์ สุทธิรัตน์ ตัวแทนจาก หน่วยงานศูนย์สุขภาพผู้สูงอายุ ฯ ขอมอบอกเล่าประสบการณ์ดีดี ในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาล ดังเรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ฉาก 3 ประสบการณ์

ฉากที่ 1 เหตุเกิดที่ หอผู้ป่วยอายุรกรรมพิเศษหญิง รพ.พระมงกุฎเกล้า ตอนนั้นดิฉันอายุประมาณ 24 – 25 ปี (ยังไม่ได้แต่งงาน) ก็ทำงานอยู่ที่แห่งนั้น ประมาณปีเศษซึ่งถือว่าเป็นที่ทำงานแห่งแรกก็ว่าได้ เพราะก่อนหน้านี้เป็นพยาบาล Rotate คือ ฝึกงานไปเรื่อย ๆ 1 ปี ตอนอยู่ พิเศษ 8/5 หรือ อายุรกรรมพิเศษหญิงนั่นแหละ ถือว่าเป็นการเริ่มต้นชีวิตการทำงานที่ดีมาก เพราะคนไข้และญาติเอ็นดูดิฉันมาก เพราะส่วนใหญ่คนไข้จะป่วยกันนาน ดูแลกันไป ดูแลกันมา จนเหมือนญาติ เวลาดิฉันเข้าเวรบาย นื่อง ๆ ในทีมงาน จะชอบมาก เพราะเวลาดิฉันไปทำการพยาบาลกับคนไข้ ตอนไปก็มี ยาฉีด น้ำเกลือ Set ทำแผล บนรถหัดถการ พอกลับบนรถหัดถการ เต็มไปด้วย อาหารนานาชาติ ทั้งกับข้าว ขนมมณเฑียร ผลไม้ ประหนึ่งว่า ดิฉันไปปิ่นบาทากกลับมา ก็ว่าได้ ชีวิตที่ 8/5 มีความสุขมาก ต่อมาดิฉันแต่งงาน จึงย้ายไปรับราชการที่ รพ.ค่ายพระยอดเมืองขวาง จ.นครพนม

ฉากที่ 2 รพ.ค่ายพระยอดเมืองขวาง จ.นครพนม ตอนนั้นประมาณปี 2530 ชีวิตที่นี่ก็มีความสุขมาก มากกว่าเดิมอีก (ก็เพราะเพิ่งแต่งงาน) การงานที่นี่ไม่หนักเลย เพราะเป็น รพ.ขนาดเล็ก ไม่ค่อยมีคนไข้นอนโรงพยาบาล ดังนั้นหน้าที่หลักของดิฉัน คือ การช่วยแพทย์ตรวจที่ OPD (ที่ โรงพยาบาล มีแพทย์ 1 คน ก็คือ สามิดิฉันเอง) เวลาตรวจคนไข้ ก็จะตั้งโต๊ะตรวจ 2 โต๊ะ ในห้องเดียวกัน แรก ๆ ดิฉันก็ไม่ค่อยมีคนไข้มาตรวจ แต่ต่อมาคนไข้ มาตรวจกับดิฉันเยอะมาก ก็ยาวกว่าคุณหมอตัวจริงเสียอีก ดิฉันก็ถามว่า ทำไมไม่ไปตรวจโต๊ะนั้น (โต๊ะแพทย์ที่อยู่ข้างกัน) คนไข้บอกว่าไม่เอาหรอก หมอผู้ชายพูดน้อย ไม่ค่อยถามอะไร สู้หมอผู้หญิงไม่ได้ พูดเยอะดี ถามเยอะ ตรวจละเอียด ซึ่งจริง ๆ แล้ว ดิฉันไม่ได้เก่งเท่าหมอจึงต้องถามเยอะ ๆ เพื่อเอาข้อมูลมาประมวลผล แล้วก็ฟังปอด ฟังหัวใจ ฟังอะไรก็ฟังไปหมด ซึ่งคนไข้ชอบมาก ที่เราเอาหูฟังไปฟังตามร่างกายของเขา ดังนั้นจึงอยากจะบอกคนที่ทำงานในสายวิชาชีพแพทย์ว่า บางครั้งคนไข้ไม่ได้เลือกว่าเราเป็นหมอที่เก่ง เพียงอย่างเดียว แต่เลือกที่เรามีอริยาสัยที่ดี มีความใส่ใจ มีการตรวจที่ละเอียด ตอนอยู่ที่นครพนม ดิฉันและสามีก็ได้ไปทำคลอดครอบครัวกำลังพลที่บ้านพัก การทำคลอดก็เรียบร้อยดี เด็กแข็งแรง แม่ปลอดภัยจนเวลาผ่านไปประมาณ 3 – 4 วัน แม่เด็กที่เราทำคลอดก็เดินมาหาดิฉันและสามีที่บ้านพัก โดยถือขันน้ำมาด้วย ดิฉันก็แปลกใจ เพราะมันไม่ใช่เทศกาลสงกรานต์แล้วเขาเอาขันน้ำมาทำไมหว่าปรากฏว่าผู้หญิงที่เราไปทำคลอด เขามาทำพิธีขอขมาดิฉันและสามี โดยมีรูป เทียน มาไหว้และ

มีขันน้ำลอยดอกไม้หอม ๆ มาล้างมือให้เราทั้งคู่ แล้วพูดว่า เขาเป็นผู้ที่ทำให้มือเราต้องเปื้อนของสกปรก ดังนั้นเขาต้องมาขอโทษ และขอมา ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ทำให้ดิฉันประทับใจ เพราะรู้สึกว่ามันจริง ๆ แล้ว เราทำตามหน้าที่ แต่คนไขกลับรู้สึกว่าเป็นผู้มีพระคุณของเขา

ฉากที่ 3 ที่ตึกสูงอายุ รพ.ค่ายสุรนารี ดิฉันทำงานตรงนี้ มีความสุข แล้วก็ยังทำยิ่งเด็ก เพราะอยู่ที่นี้ คนไข้ซึ่งเป็นคุณตา คุณยาย จะเรียกรว่าหนูทุกคำ แต่ถ้าเราอยู่ตึกกุมาร ป่านนี้ดิฉัน คงเป็นคุณยายไปแล้ว

อยู่ที่นี่ก็มีเรื่องประทับใจปน ขำ ๆ เช่น ในงานวันผู้สูงอายุ ปีหนึ่ง ดิฉันก็แต่งตัวสวยงามมาก ทั้งหน้าผม ประมาณ สวย เร็ว เช็ด เพราะใส่เสื้อลูกไม้สีชมพู ผ้าถุงสีโทนชมพู เดินวนวนอยู่ในงาน สักพักก็มีคุณยายแฟนคลับดิฉันเอง เอาพวงมาลัยดอกมะลิพวงโตมาคล้องคอดิฉัน บอกว่ายายร้อยมากับมีอนะ ตั้งใจเอาให้หนูโดยเฉพาะ ดิฉันไม่ยอมได้ พวงมาลัยเลย เพราะมันเหมือนพวงมาลัยที่ สส. ใส่เวลาหาเสียง แต่ทำอย่างไรได้ ก็คุณยายเป็นแฟนคลับดิฉันนี่นา ดิฉันก็จำเป็นต้องคล้องพวงมาลัยไปจนจบงาน การทำงานตรงนี้มีความสุข ทำแล้วเหมือนเราทำบุญ เพราะทำให้คนแก่มีความสุข เราก็พลอยมีความสุขไปด้วย ซึ่งดิฉันจะพร่ำสอนลูกน้องเสมอว่า ให้ยิ้มแย้มแจ่มใสกับคนไข้ พยายามพูดคุยดี ๆ กับคนไข้ เพราะมันเหมือนเป็นการทำบุญไปในตัว พยายามให้น้ำใจกับคนไข้ ยิ่งเราให้ เรายิ่งได้ สิ่งดี ๆ กลับคืนมา ซึ่งคติประจำตัวข้อหนึ่งของดิฉันคือ “ การให้เป็นหัวใจของความรัก ” ยิ่งให้เรา ยิ่งได้ ดังนั้น ท่านทั้งหลาย ลองเปลี่ยนจากการเป็นผู้รับ มาเป็นผู้ให้ แล้วท่านจะพบว่า “ การให้สุขใจมากกว่าการรับมากมาย ” สวัสดิ์ค่ะ